

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010531
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1118010531.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovanej E. M. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9T/39/2018 zo dňa 13.12.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanej

E. M., H.. XX.XX.XXXX N. C., R. C. K. XX, C.,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/179/2018 zo dňa 08.05.2018, právoplatného toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9T/39/2018 zo dňa 13.12.2018 bola obžalovaná E. M. uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 30.12.2016 v čase okolo 17:50 hod. v C. na E. nám. č. X v OD R. v oddelení potravín zobrala 1 ks trubičky 210 g v hodnote 3,19 Euro, 1 ks Shaker v hodnote 7,73 Euro, 1 ks Redbull 250 ml v hodnote 1,47 Euro, 1 ks Pilsner Urquel 0,5 l v hodnote 0,87 Euro, 1 ks krem. Uherák 550g v hodnote 5,90 Euro, 2 ks mliečna čokoláda kokos v hodnote 2,85 Euro/ks, 3 ks mliečna čokoláda 240g v hodnote 2,85 Euro/ks, 3 ks mliečna čokoláda pistácia 240g v hodnote 2,85 Euro/ks, prešla pokladničnou zónou

bez zaplataenia uvedeného tovaru, pričom pri východe z predajne OD Tesco bola zadržaná pracovníkom SBS aj s odcudzeným tovarom, teda opustila priestor potravín bez toho, aby za uvedený tovar zaplatila, čím spôsobila spoločnosti R. K., a.s. škodu vo výške 41,96 Euro, pričom blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. XXXXXXXX, vydaným Okresným riaditeľstvom PZ v Bratislave II, OO PZ Bratislava - Podunajské Biskupice zo dňa 17.11.2016, právoplatným dňa 17.11.2016, bola postihnutá pokutou vo výške 30 Euro za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. OT/471/2016, zo dňa 12.12.2016, právoplatným dňa 12.12.2016, odsúdená pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f) Trestného zákona.

Súd prvého stupňa o treste za uvedený trestný čin rozhodol tak, že podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/179/2015 zo dňa 08.05.2018, ktorý považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti výroku o treste tohto rozsudku podal prokurátor ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.05.2019. Dôvodí, že komplexnosť vyhodnotenia dôkazných prostriedkov, rozhodujúcich skutočností či zohľadnení zásad pre ukladanie trestov páchatel'om trestných činov podľa § 34 a nasl. Trestného zákona, v kontexte naplnenia účelu trestného konania, rešpektujúc zachovanie tak individuálnej ako i generálnej prevencie, neopodstatňuje u obžalovanej E. M. aplikáciu ustanovenia § 44 Trestného zákona, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu, nakoľko takéto rozhodnutie je s prihliadnutím na okolnosti predmetnej trestnej veci a najmä osobu obžalovanej neprimerane mierne. N prvom rade, v najmä nadväznosti na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa je nevyhnutné poznamenať, že súd prvého stupňa uznal obžalovanú za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a do úvahy prichádzalo ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/179/2018 zo dňa 08.05.2018, právoplatného dňa 08.05.2018, ktorým bola E. M. taktiež odsúdená pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Na podklade oboznámeného spisového materiálu a listín je zrejmé, že obžalovaná bola 2 krát po sebe právoplatne odsúdená a 2 krát po sebe jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov a to:

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/37/2017 zo dňa 31.01.2017, ktorý vykonala dňa 28.01.2018,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/179/2018 zo dňa 08.05.2018, právoplatného dňa 08.05.2018.

V oboch týchto prípadoch išlo o prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), odsek 3 písm. b) Trestného zákona, čo nasvedčuje recidívneho konaniu v špeciálnej forme zo strany obžalovanej E. M.. Na margo napadnutého výroku o treste je preto nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že obžalovaná E. M. bola v minulosti 8 krát súdne trestaná, pričom v troch prípadoch sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená. Následne podľa odpisu registra trestov bola obžalovaná E. M. celkovo uznaná vinnou a právoplatne odsúdená ešte 5 krát. Je preto zjavné, že obžalovaná E. M. sa skutku zo dňa 30.12.2016 dopustila v rámci plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 sp.zn. OT/471/2016, a to pomerne krátko po svojom odsúdení, s plným vedomým si následkov svojho protiprávneho konania. Nemožno rovnako opomenúť skutočnosť, že sa ho mala dopustiť krátko po právoplatnom odsúdení, cca 18 dní. Po vyhodnotení predchádzajúcich odsúdení je namieste konštatovať, že v prípade obžalovanej E. M. ide o jeden z učebnicových príkladov špeciálneho recidivistu vo vzťahu k prečinu krádeže a doterajšie ukladanie nie podmienených, ale aj nepodmienečných trestov na jej osobu nemali žiadny prevýchočný vplyv a teda z pohľadu či už individuálnej, ale aj generálnej prevencie ani žiadny význam, čo vyplýva z profilácie jej osoby a možností jej ďalšej nápravy. Od ďalšieho páchania trestnej činnosti ju neodradila hrozba premeny podmieneného trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný či doposiaľ ukladané tresty. Upustenie od uloženia súhrnného trestu v prípade obžalovanej E. M. nie je možné považovať za dostatočný prostriedok pre dosiahnutie účelu trestného konania z pohľadu tak generálnej ako i individuálnej prevencie, nakoľko sa úplne stráca a absentuje zohľadnenie rastúcej tendencie a nebezpečnosti jej protiprávneho konania k druhovo a charakterovo identickej trestnej činnosti, čím sa zároveň úplne neguje potrebu ukladania trestov páchatel'om trestných činov, účel tak individuálnej ako

i generálnej prevencie a najmä zákonný zmysel, pre ktorý je samotný trest ukladaný, obsiahnutý v Trestnom zákone. V predmetnej trestnej veci po logickom uvážení všetkých rozhodujúcich okolností prípadu tak jednotlivo ako i v ich vzájomných súvislostiach či súhrne, ako príslušnej zákonnej úpravy je dôvodný apo všetkých stránkach opodstatnený záver spočívajúci v uložení adekvátneho trestu, zohľadňujúceho povahu a charakter trestnej činnosti, opakujúci sa spôsob jej spáchania, či osoby obžalovanej. Nakoľko v danom prípade prichádza do úvahy ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, tak objektívne navrhovaný nepodmienečný súhrnný trest v rozsahu minimálne 16 mesiacov, odzrkadľuje nielen zavrhnutiahodnosť trestnej činnosti či opakujúci sa charakter konania obžalovaného, ale má na zreteli aj účel, pre ktorý je ukladaný a pre ktorý je trestné konanie vedené, pričom práve vo vzťahu k osobe obžalovanej by bolo možné ho hodnotiť aj za neprímerane mierny. Preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 16 mesiacov nepodmienečne.

Obžalovaná, ktorej bolo odvolanie prokurátora v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené, využila svoje právo vyjadriť sa k nemu, a to prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.08.2019. Napadnutý rozsudok považuje za vecne aj právne správny, spravodlivý a zákonný, nakoľko okresný súd správne a dostatočne zistil skutkový stav a tento správne právne vyhodnotil a posúdil a teda správne, zákonne a spravodlivo rozhodol nielen v otázke viny ale aj v otázke trestu, a preto obhajoba považuje odvolanie okresnej prokuratúry za nedôvodné. Upustenie od uloženia súhrnného trestu odôvodňovali nielen okolnosti prípadu, ale aj osoba obžalovanej, jej vek a intelekt, odstup času od spáchaného skutku, závažnosť skutku a jeho spoločenská nebezpečnosť, nakoľko čo sa týka od cudzených vecí, išlo v prevažnej miere o potraviny a nápoje, ale predovšetkým vzhľadom na postoj obžalovanej k prejednávanej veci, keďže sa obžalovaná k spáchanému skutku dobrovoľne, od počiatku a nie až pod ťarchou dôkazov priznala, a tak významnou mierou napomohla pri objasnení jej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti akékoľvek navýšenie pôvodne uloženého trestu, vo vzťahu ku ktorému hrozí uloženie súhrnného trestu, by bolo neprímerane prísne a v žiadnom prípade by nespĺnilo účel ani individuálnej a ani generálnej prevencie. Pôvodne v trestnom rozkaze bolo obžalovanej takisto upustené od uloženia súhrnného trestu, a nakoľko následne po podaní odporu na hlavnom pojednávaní nedošlo k žiadnej zmene právneho a ani skutkového stavu, konajúci okresný súd ani nemal dôvod meniť výrok o treste a obžalovanej tak ukladať súhrnný trest. Na základe uvádzaných skutočností obhajca navrhol, aby odvolací súd odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietol. Vec bola odvolaciemu súdu predložená dňa 12.11.2019. Odvolací súd po predložení veci nezistil také vážne procesné nedostatky napadnutého rozsudku či konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Preto nariadil vo veci verejné zasadnutie.

V rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa zástupca krajskej prokuratúry pridrižoval písomných dôvodov odvolania, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste, pretože nesúhlasil s aplikáciou § 44 Trestného zákona z dôvodu nedostatočnosti postihu.

Obhajca navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Obžalovaná pred odvolacím súdom uviedla, že jej to je ľúto.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolanie podané prokurátorom je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 2, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací

súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie smerovalo len voči výroku o treste, odvolací súd si splnil prieskumnú povinnosť len vo vzťahu k prípadným chybám konania a rozsudku odôvodňujúcim podanie dovolania, a vo vzťahu k výroku o treste. K vyhláseniu výroku o vine došlo potom, čo obžalovaná na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásila, že je vinná v zmysle v obžaloby, a súd prvého stupňa toto jeho vyhlásenie prijal. Z tohto dôvodu výrok o vine nebol a ani nemohol byť napadnutý odvolaním, a nadobudol právoplatnosť jeho vyhlásením dňa 13.12.2018.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I podal dňa 24.07.2018 obžalobu na E. M. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.12.2018 obžalovaná učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania trestného činu, ktorý jej obžaloba kladie za vinu. Po kladných odpovediach na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), e), f), g), h) Trestného poriadku a odporúčajúcom návrhu prokurátora súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania viny nevykonal. Na základe prijatia vyhlásenia o vine súd prvého stupňa uznal obžalovanú vinnou zo spáchania žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Výrok o vine nebol a ani v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemohol byť napadnutý odvolaním, a preto ho odvolací súd nad rámec dôvodov, pre ktoré možno podať dovolanie podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku v rámci obmedzeného revízieho princípu nepreskúmaval.

K výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to odpisu registra trestov, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a spisu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/179/2018. Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaná spáchala žalovaný trestný čin v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustila dňa 06.05.2018, a za ktorý bola právoplatne odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/179/2018. Žalovaný trestný čin teda spáchala skôr, ako jej bola dňa 08.05.2018 doručený trestný rozkaz sp.zn. 0T/179/2018, a preto prichádzalo do úvahy

uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona za oba zbiehajúce sa prečiny krádeže, za súčasného zrušenia výroku o treste uvedeného súdneho rozhodnutia a nadväzujúcich rozhodnutí, ktoré týmto stratili podklad.

Súd prvého stupňa postupoval v rozpore s ustanovením § 38 ods. 2 Trestného zákona a nasl., pretože nedôsledne skúmal existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich vzájomný pomer, ktorý sa premietol do trestnej sadzby. V opačnom prípade by súd prvého stupňa zistil, že u obžalovanej nie je možné podľa § 44 Trestného zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu preto, lebo trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT179/2018 je pod spodnou hranicou trestnej sadzby, v rámci ktorej je potrebné ukladať obžalovanej trest. Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného zákona zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol vo veci rozsudkom na podklade správne, dostatočne a zákonne vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona odvolací súd zisťoval povahu a počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a priznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spočívajúcu v priznaní k trestnej činnosti a oľutovaní jej spáchania. Z dôvodu postihovania obžalovanej za 2 prečiny krádeže v rámci ukladania súhrnného trestu bolo potrebné pričítať obžalovanej priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchala viac trestných činov). U obžalovanej je daná aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a táto vyplýva z početných odsúdení za úmyselnú trestnú činnosť pred spáchaním v súčasnosti postihovaného súbehu trestných činov. Pri ustálení tejto priťažujúcej okolnosti odvolací súd neprihliadal na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/471/16, pretože toto bolo kvalifikačným znakom trestného činu pri oboch zbiehajúcich sa trestných činoch, a tiež neprihliadal na zahladené odsúdenia. Napriek tomu bolo potrebné prihliadnuť na odsúdenie Okresným súdom Bratislava II sp.zn. OT/37/201 za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za ktorý bol obžalovanej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý obžalovaná vykonala dňa 28.01.2018. Z povahy tohto predchádzajúceho odsúdenia nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré by v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona bolo možné naň neprihliadnuť. Naopak, je evidentné, že tento trest nemal žiaden výchovný efekt, pretože cca 4 mesiace po jeho výkone sa obžalovaná dopustila obdobného konania, za ktoré bola postihnutá trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT179/2018 a ďalšieho (žalovaného) spoločne posudzovaného trestného činu sa dopustila cca 5 mesiacov po odsúdení rakúskym súdom tiež za krádež. Aj odsúdenie Okresným súdom Bratislava II sp.zn. 1T/49/2010 k nepodmienečnému trestu za krádež tvorí podklad priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. V zmysle uvedeného nastala u obžalovanej prevaha počtu priťažujúcich okolností nad počtom poľahčujúcich okolností v pomere 2:1, a preto bolo potrebné podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť spodnú hranicu trestnej sadzby (6 mesiacov až 3 roky) o jednu tretinu a ukladať trest v sadzbe 16 mesiacov až 3 roky. Z uvedeného je zrejmé, že pôvodne pod sp.zn. OT/179/2018 uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nemôže v žiadnom prípade spĺňať požiadavku dostatočnosti v zmysle § 44 Trestného zákona, pretože okrem neefektívnosti predchádzajúceho trestu v rovnakej výmere sa rovnaký trestný čin je mimo trestnej sadzby určenej na základe zákona.

Aplikujúc kritériá a zásady pre ukladanie trestov vyjadrené v citovaných ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona so zreteľom na § 42 ods. 2 Trestného poriadku, veta druhá, odvolací súd mohol obžalovanej uložiť minimálne trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov a v každom prípade muselo ísť o trest nepodmienečný. Vzhľadom na nižšiu závažnosť protiprávneho konania obžalovanej, menší škodlivý následok a postoj obžalovanej k trestnej činnosti odvolací súd dospel k záveru, že napriek nepriaznivým možnostiam nápravy obžalovanej je uloženie súhrnného trestu na spodnej hranici trestnej sadzby primeranou represiou obžalovanej a korešponduje aj s morálnou funkciou trestu.

Obžalovaná E. M. bola v posledných 10 rokoch pred spáchaním spoločne posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ju odvolací súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.